

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

08-02-2024

Број: ЈН2-02-07-1-3534-8/23

Бања Лука, 18.1.2024. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука рјешавајући по жалби понуђача: „Новотекс“ д.о.о. Бањалука, путем пуномоћника Стојана Р. Вукајловића, ма, адвоката из Бањалуке, без броја од 30.11.2023. године, изјављеној на Рјешење, број 1.-2098-4/23 од 16.11.2023. године, уговорног органа Предузеће за поштански саобраћај Републике Српске а.д. Бањалука у поступку јавне набавке робе „Набавка пелета за Радне јединице Бањалука, Фоча, Соколац, Бијељина и Добој“, који се води путем отвореног поступка јавне набавке, на основу члана 111. став (1) тачка д) и став (10) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 39/14 и 59/22), на сједници Вијећа одржаној дана 18.1.2024. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.
2. Поништава се Рјешење, број 1.-2098-4/23 од 16.11.2023. године, и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.
3. Поврат средстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.500,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.
4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова заступања жалиоца од стране адвоката у износу од 614,25 КМ за састав жалбе изјављене на Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-2/23 од 2.11.2023. године и у износу од 614,25 КМ за састав жалбе на Рјешење о дјелимичном усвајању жалбе, док се у преосталом дијелу захтјев одбија као неоснован.
5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове заступања од стране адвоката у износу од 1.228,50 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

Образложење

Дана 23.6.2023. године уговорни орган Предузеће за поштански саобраћај Републике Српске а.д. Бањалука (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је обавјештење о набавци, број 1180-1-1-176-3-188/23 у поступку јавне набавке робе „Набавка пелета за Радне јединице Бањалука, Фоча, Соколац, Бијељина и Добој“, који се води путем

отвореног поступка.

Након проведеног поступка уговорни орган је донио Одлука о избору најповољнијег понуђача, број 1-2098/23 од 2.8.2023. године, којом је као најповољнији понуђач изабран понуђач „Примапром“ д.о.о. Бањалука. На наведену Одлуку, понуђач „EOS COMPANY“ д.о.о. Србац путем пуномоћника Милана Матића, адвоката из Бијељине, изјавио је жалбу, број 1037-1/2023 од 10.8.2023. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изајашњењем на жалбу прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука. Овај орган је рјешавајући жалбу донио Рјешење, број: ЈН2-02-07-1-2195-11/23 од 28.9.2023. године, којим је жалба усвојена, поништена оспорена одлука и предмет враћен уговорном органу на поновну оцјену. Приликом поновне оцјене, уговорни орган је донио Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-2/23 од 2.11.2023. године. Незадовољан донесеном одлуком понуђач „Новотекс“ д.о.о. Бањалука је изјавио жалбу, коју је уговорни орган Рјешењем, број 1.-2098-4/23 од 16.11.2023. године дјелимично усвојио, оспорену одлуку ставио ван снаге и донио Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-6/23 од 17.11.2023. године, којом је као најповољнији понуђач изабран понуђач „Примапром“ д.о.о. Бањалука. На Рјешење, број 1.-2098-4/23 од 16.11.2023. године, понуђач „Новотекс“ д.о.о. Бањалука (у даљем тексту: жалилац) путем пуномоћника Стојана Р. Вукајловића, ма, адвоката из Бањалуке изјавио је жалбу, без броја од 30.11.2023. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изајашњењем на жалбу прослиједило Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука. Предметна жалба је код овог органа запримљена дана 5.12.2023. године. Наведена жалба је комплетирана уплатом накнаде за покретање жалбеног поступка дана 11.12.2023. године.

Жалилац у жалби наводи следеће:

- Да је уговорни орган као неосноване одбацио жалбене наводе који се односи на чињеницу да у понуди понуђача „Примапром“ доо Бања Лука у Анексу 7 (Нацрт оквирног споразума), на страни 41 понуде, понуђач није потписао и овјерио печатом нацрт оквирног споразума на мјесту које је предвиђено образцем нацрта споразума, што није у складу са тачком 13.7.3. ТД и чланом 9. став (2) тачка г) Упутства за припрему тендерске документација и понуда, који гласи: „Понуда садржи: *г) потписан приједлог уговора или оквирног споразума, ако је саставни дио тендерске документације*“, уговорни орган је одбацио као неоснован уз образложење да је поступајући по жалби, увидом у понуду, утврдио да је свака страница Анекса 7. ТД (Нацрт оквирног споразума) потписана и овјерена. Овдје је битно напоменути да је уговорни орган горње чињенице утврдио увидом у понуду поступајући по жалби, дакле у жалбеном поступку. Међутим, жалилац је прије тога, вршећи редован увид у ову понуду, утврдио да у Анексу 7. (Нацрт оквирног споразума) недостаје овјера (печат) понуђача на страни 1. оквирног споразума (страна бр. 37. понуде) и страни 3. оквирног споразума (страна 41. понуде). Приликом увида у понуду, који је вршен прије изјављивања прве жалбе, жалитељ је извршио упоређивање оригинала понуде и копије коју му је израдио уговорни орган, те је том приликом утврдио да је копија идентична оригиналу и да у нацрту Оквирног споразума (Анекс 7) недостаје овјера истог на начин

како је то претходно наведено. Жалилац у прилогу ове жалбе доставља предметну копију којом се доказују ове чињенице. Овако контрадикторне чињенице у погледу овјере Анекса 7. понуде понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука наводе на једини могући закључак да је недостајућа овјера нацрта Оквирног споразума извршена накнадно после изјављивања прве жалбе, што представља флагрантно кршење одредби ЗЈН. На овакав закључак упућује и чињеница коју је жалилац утврдио приликом другог увида у спорну понуду, који је извршен након пријема оспореног рјешења, а то је да се у оригиналу понуде јачина отиска печата и боја тинте на спорним страницама 37. и 41. понуде, разликује од овјера у остатку понуде. Стога жалилац предлаже да надлежни орган приликом одлучивања о овој жалби изврши увид и у оригинал понуде понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука. Доказ: - фотокопија Анекса 7. (Нацрт оквирног споразума) стр 37-41 понуде;

- Да је понуда понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука неквалификована, јер је на страни 55. достављен неправилан и противрјечан доказ/документ биланса за 2021. годину због чињенице да је у понуди достављен биланс за период од 01.01. до 31.12.2021. године, који је предат и овјерен од стране АПИФ-а дана 28.02.2021. године. С обзиром да се биланси предају у АПИФ по истеку календарске године, најкасније до 28.02. наредне године за претходну пословну годину, а никако у току године, ова неправилност чини достављени документ (биланс за 2021. годину) неправилним и непотпуним, те стога овај доказ није могао бити валидан за оцјенљивање економске и финансијске способности овог понуђача. У претходном жалбеном поступку уговорни орган је неодбацивање понуде изабраног понуђача у вези с наведеним, образложио тиме да је у складу са чланом 68. став (3) ЗЈН и рјешењем КРЖБиХ бр. ЈН2-02-07-1-2195-11/23 раније послао допис АПИФ-у да појасне пријемни датум и печат на билансу за 2021. годину понуђача „Примапром“ доо Бања Лука и да је у одговору АПИФ-а наведено да је услед техничке грешке радника АПИФ-а евидентиран погрешан датум пријема, односно умјесто 28.02.2022. године погрешно је евидентиран датум 28.02.2021. године. Том приликом је евидентно да уговорни датум не помиње датум одговора, тако да намјерно изостављање броја и датума одговора АПИФ-а и чињеница да се уговорни орган позива на неко раније рјешење КРЖ-а бр. ЈН2-02-07-1-2195-11/23, чији је датум такође изостављен, наводи на закључак да су захтјев за појашњење и одговор АПИФ-а везани за неки други поступак јавне набавке који је спроведен прије предметног поступка. Стога, овај доказ није могуће користити у овом и наредним поступцима јавне набавке, без обзира што се ради о истом уговорном органу. Наиме, понуђач је био дужан да одмах, по уочавању погрешке у евидентирању и овјери пријема биланса од стране АПИФ-а, затражи исправку грешке од тог органа и да у наредним поступцима јавних набавки, код истог или других уговорних органа, учествује са валидним документом, на основу којег би уговорни орган без дилема и сумњи могао утврдити да овај понуђач испуњава захтјеве у погледу економске и финансијске способности. Осим тога, правни основ за тражење појашњења од АПИФ-а на који се уговорни орган позива у свом рјешењу по раније уложеној жалби (члан 68. став (3) ЗЈН) је погрешан, будући да је овом одредбом ЗЈН уређено позивање понуђача да појасни документе које су доставили у складу са чланом од 45. до 51. ЗЈН или да

доставе оригинална документа ради поређења са копијом, а све у циљу отклањања формалног недостатка документа, што овдје није случај. Овдје се ради о обраћању другом надлежном органу, а не понуђачу и то не у циљу отклањања формалног недостатка документа, него је у питању суштински недостатак документа с обзиром на врсту документа (биланс) који се односи на одређен период, тако датум предаје истог АПИФ-у представља битан елемент и доказ валидности истог. Приликом прегледа и оцјена понуда, уговорни орган је пропустио да утврди наведене недостатке, те да у вези с тим прогласи понуду понуђача „Примапром“ доо Бања Лука неправилном и да поступи у складу са чланом 68. став (4) тачка и) ЗЈН, односно да понуду одбаци јер није потпуна и не испуњава захтјеве из ТД.

- Да је понуда „Хифа петрол“ д.о.о. Сарајево је неквалификована, јер је тачком 10.1. под ц) тендерске документације прописано је да ће понуда бити одбијена ако понуђач није испунио обавезе у вези са плаћањем пензионог и инвалидског осигурања, те да је у сврху доказивања овог услова неопходно доставити увјерење издато од стране надлежних институција којим се потврђује да је понуђач измирио доспјеле обавезе које се односе на доприносе за пензијско-инвалидско и здравствено осигурање. Понуђач „Хифа петрол“ доо Сарајево је у својој понуди доставио сљедећа пореска увјерења: бр.1.04/0704-455.2.1-39760/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 27. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39771/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 29. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39741/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 31. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39769/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 33. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39736/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 35. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39749/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 37. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39754/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 39. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39765/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 41. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39755/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 43. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39759/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 45. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39748/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 47. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39744/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 49. понуде) и бр.1.04/0704-455.2.1-54055/2023 од 23.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 51. понуде). У свим овим увјерењима надлежних органа наведено је да је подносилац захтјева/понуђач пријавио и измирио све доспјеле порезе и споредна пореска давања којима подлијеже према пореским законима Републике Српске, као и остале накнаде које су другим прописима дате у надлежност Порекој управи. Међутим, у понуди понуђача „Хифа петрол“ доо Сарајево недостаје увјерење/потврда надлежног органа да је овај понуђач испунио обавезе у вези са плаћањем доприноса пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања. Из горе побројаних увјерења која су достављена у понуди видљиво да је овај понуђач измирио све доспјеле порезе и споредна пореска давања којима подлијеже према законима Републике Српске (директни порези), из чега се може закључити да овај понуђач није доставио доказе да је испунио обавезе у вези са плаћањем доприноса пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања у складу са важећим прописима БиХ, тако да уговорни орган није могао утврдити да ли понуђач испуњава услов личне способности за учешће у овој јавној набавци, прописан

чланом 45. став 1. тачка ц) Закона о јавним набавкама и тачком 10.1. под ц) и 10.1.3 под ц) тендерске документације. Ово из разлога, што се из констатације да је порески обвезник измирио порезе и споредна пореска давања, не може утврдити да су у оквиру тога измирени и доприноси за пензијско и инвалидско и доприноси за здравствено осигурање, будући да према важећим прописима ови доприноси не представљају ни порезе, нити споредна пореска давања којима порески обвезници подлијежу према пореским законима Републике Српске. Чињеница да су измирени доприноси за ПИО и здравствено осигурање мора бити засебно исказана од директних пореза уколико су у саставу једног увјерења или дата као посебно увјерење. Овакав став заузела је и Канцеларија за разматрање жалби Филијала Бања Лука у свом рјешењу бр. ЈН2-02-07-1-515-8/18 од 23.08.2018. године у којем се на страни 9. став 3. и 4. наводи: „*Како жалилац наводи „Понуђач је доставио пореско увјерење из којег је видљиво да је измирио доспјеле порезе и споредна пореска давања, као и остале накнаде које су у надлежности Пореске управе, али не и доприносе за пензијско и инвалидско и здравствено осигурање, будући да доприноси за пензијско и инвалидско и здравствено осигурање не представљају порезе нити споредна пореска давања и остале накнаде”, што се може сматрати тачним јер у наведеном увјерењу ничим се не потврђује да је изабрани понуђач измирио пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Стога је овај жалбени навод тачан.*” Идентичан став заузела је Канцеларија за разматрање жалби Сарајево у свом рјешењу бр. ЈН2-01-07-1-1394-8/23 од 17.08.2023. године. Овдје је битно напоменути да су наведена рјешења надлежних Канцеларија за рјешавање жалби донесена на основу чињеничних стања која су идентична чињеничном стању у овом предмету, а које се у основи односи на идентично прописан услов личне способности у ТД и идентичне формулације надлежних пореских управа у вези са измирењем директних пореза. Уговорни орган је у претходном жалбеном поступку одбацио горње жалбене наводе жалитеља и то образложио тиме што је Министарство финансија Републике Српске Наредбом о уплаћивању одређених прихода буџета Републике, општина и градова и фондова („Службени гласник Републике Српске” бр. 5/20) дефинисало да се јавним приходима између осталог сматрају и приходи фондова (доприноси за пио, здравствено осигурање...) и они се као такви уплаћују збирно на један рачун јавних прихода за опште уплате, а према бројчаној ознаци врсте прихода. Није спорно да доприноси за пио и здравствено осигурање представљају јавне приходе, али ова наредба не дефинише шта представљају ови доприноси у пореском систему Републике Српске, него само регулише начин наплате истих.. Ова материја је уређена Законом о пореском систему Републике Српске („Службени гласник Републике Српске” бр. 62/17 и 110/20) и Законом о пореском поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске” бр. 78/20 и 37/22). Наиме, чланом 2. тачка 1) Закона о пореском поступку дефинисано је да је порез свака обавеза плаћања коју је порески обвезник дужан да уплати у корист буџета РС, општина, градова и фондова, која представља неповратно, принудно давање, а обухвата порезе, доприносе, таксе и накнаде, а тачком 2) истог Закона дефинисано је да је споредно пореско давање свака обавеза плаћања у корист буџета РС, општина, градова и фондова, проистекла из обавезе плаћања пореза, укључујући камату на порез, трошкове поступка и друга плаћања која су прописана пореским прописима, као и новчане казне за прекршаје.

Чланом 2. Закона о пореском систему прописано је да порески систем РС представља скуп свих пореских и непореских давања (став 1), да се пореским давањима у смислу овог закона сматрају сва принудна, неповратна давања за која порески обвезник не остварује директну корист или противуслугу (став 2), а да се непореским давањима у смислу овог закона сматрају давања за које обвезник остварује директну корист или противуслугу (став 3). Даље, члан 7. став 1) овог Закона таксативно набраја шта су пореска давања (1-9), а став 2) таксативно одређује шта су то непореска давања (1- 29) и при томе су на редним бројевима 1. и 2. наведени допринос за пио осигурање и допринос за здравствено осигурање. Анализом набројаних законских прописа може се закључити да доприноси за пио и здравствено осигурање представљају непореска давања за које порески обвезник остварује директну корист или противуслугу (нпр. новчана примања по основу пензије или здравствену услугу) и као такви не могу се сматрати порезима у смислу одредбе члана 2. тачка 1) Закона о пореском поступку, нити споредним пореским давањима у смислу одредбе члана 2. тачка 2) тог закона. Заједничко им је да представљају јавне приходе, али из ових законских дефиниција јасно произилази да доприноси за пио и здравствено осигурање нису порези и споредна пореска давања, нити остале накнаде, како гласе сва увјерења у спорној понуди. Ови доприноси су непореска давања и стога сва достављена увјерења надлежне пореске управе не могу бити доказ да је понуђач измирио исте, него само доказ да је измирио директне порезе, споредна пореска давања и накнаде. Због свега наведеног јасно је да је уговорни орган, приликом прегледа и оцјена понуда, пропустио да утврди побројане недостатке, те да у вези с тим прогласи понуду понуђача „Хифа петрол“ доо Бања Лука неправилном и да поступи у складу са чланом 68. став (4) тачка и) ЗЈН, односно да ову понуду одбаци, јер није потпуна и не испуњава захтјеве из ТД,

Да је уговорни орган је неосновано одбацио жалбени захтјев у погледу права на пуни износ трошкова заступања и састава жалбе:

Жалилац предлаже да се предметна жалба уважи, поништи оспорено рјешење, донесе ново рјешење којим се усваја у цјелости жалба жалиоца од 07.11.2023. године и у цјелости додјељују трошкови састава предметне жалбе у износу од 658,13 КМ.

Уговорни орган је доставио изјашњење по жалби, број 1.-2098-8/23 од 4.12.2023. године у којем предлаже да се жалба одбије као неоснована.

Увидом у стање списка предмета утврђено је да уговорни орган није доставио комплетну релевантну документацију, која је неопходна за одлучивање у овом поступку, па је дана 5.1.2024. године, актом број: ЈН2-02-07-1-3534-6/23, затражио допуну списка предмета. Након што је уговорни орган доставио тражено дана 11.1.2024. године, овај орган је наставио поступак правне заштите.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлашћеног лица и лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама.

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) Закона о јавним набавкама.

Жалба је основана.

Увидом у достављене доказе, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, овај орган је утврдио да је жалба основана.

У првом жалбеном наводу жалилац истиче да је уговорни орган као неосноване одбацио жалбене наводе који се односи на чињеницу да у понуди понуђача „Примапром“ доо Бања Лука у Анексу 7 (Нацрт оквирног споразума), на страни 41 понуде, понуђач није потписао и овјерио печатом нацрт оквирног споразума на мјесту које је предвиђено обрасцем нацрта споразума, што није у складу са тачком 13.7.3. ТД и чланом 9: став (2) тачка г) Упутства за припрему тендерске документација и понуда, који гласи: „Понуда садржи: *г) потписан приједлог уговора или оквирног споразума, ако је саставни дио тендерске документације.*“, уговорни орган је одбацио као неоснован уз образложење да је поступајући по жалби, увидом у понуду, утврдио да је свака страница Анекса 7. ТД (Нацрт оквирног споразума) потписана и овјерена. Овдје је битно напоменути да је уговорни орган горње чињенице утврдио увидом у понуду поступајући по жалби, дакле у жалбеном поступку. Међутим, жалилац је прије тога, вршећи редован увид у ову понуду, утврдио да у Анексу 7. (Нацрт оквирног споразума) недостаје овјера (печат) понуђача на страни 1. оквирног споразума (страна бр. 37. понуде) и страни 3. оквирног споразума (страна 41. понуде). Приликом увида у понуду, који је вршен прије изјављивања прве жалбе, жалитељ је извршио упоређивање оригинала понуде и копије коју му је израдио уговорни орган, те је том приликом утврдио да је копија идентична оригиналу и да у нацрту Оквирног споразума (Анекс 7.) недостаје овјера истог на начин како је то претходно наведено. Жалилац у прилогу ове жалбе доставља предметну копију, којом се доказују ове чињенице. Овако контрадикторне чињенице у погледу овјере Анекса 7. понуде понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука наводе на једини могући закључак да је недостајућа овјера нацрта Оквирног споразума извршена накнадно после изјављивања прве жалбе, што представља флагрантно кршење одредби ЗЈН. На овакав закључак упућује и чињеница коју је жалитељ утврдио приликом другог увида у спорну понуду, који је извршен након пријема оспореног рјешења, а то је да се у оригиналу понуде јачина отиска печата и боја тинте на спорним страницама 37. и 41. понуде, разликује од овјера у остатку понуде. Стога жалилац предлаже да надлежни орган приликом одлучивања о овој жалби изврши увид и у оригинал понуде понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука. Доказ: - фотокопија Анекса 7. (Нацрт оквирног споразума) стр 37-41 понуде;

Уговорни орган у изјављењу наводи: „Жалбени наводи који се односе на понуду понуђача „ПРИМАПРОМ“ д.о.о. Бања Лука, тачније на Анекс 7 (Нацрт оквирног споразума) нису основани те се као такви одбацују. Тендерском документацијом у

тачки 13.7.3. предвиђено је да су понуђачи уз понуду дужни доставити нацрт оквирног споразума у који су унијели податке из своје понуде, те потписали све листове нацрта оквирног споразума. Нацрт оквирног споразума је приложен у Анексу 7 ТД. Увидом у понуду наведеног понуђача, уговорни орган је утврдио да је у Анексу 7 (Нацрт оквирног споразума), потписана и овјерена свака страница нацрта.

Уговорни орган, наводе Жалиоца у којима истиче да се недостајућа овјера нацрта оквирног споразума извршила накнадно послје изјављивања прве жалбе, тумачи као нонсенс. Овакви наводи Жалиоца озбиљно угрожавају идентитет и репутацију Уговорног органа и представљају неистинито пласирање тврдњи с циљем усмјеравања наведеног поступка у погрешном смјеру. Осим тога у наведеном рјешењу које Жалилац побија, Уговорни орган је користио формулацију „увидом у понуду наведеног понуђача“ не наводећи вријеме када је то учињено, док жалилац у својој жалби касније користи формулацију „увидом у понуду поступајући по жалби, дакле у жалбеном поступку“ покушавајући на тај начин да креира да се увид од стране Уговорног органа, у наведену понуду десио касније, по изјављивању жалбе. Уговорни орган се од оваквих тврдњи ођрађује и истиче да је, од стране комисије за јавне набавке извршен преглед понуде понуђача „ПРИМАПРОМ“ д.о.о. Бања Лука, и да је комисија утврдила да је Анекс 7 у складу са захтјевима из ТД односно да је потписана и овјерена свака страница нацрта оквирног споразума. Уговорни орган је комисијским прегледом оригинала понуде утврдио да је свака страница потписана и овјерена, што је од суштинског значаја, не разматрајући при томе јачину отиска печата и боју тинте, и да ли се разликују на наведеним страницама у односу на остатак понуде. У све то могао се увјерити и сам Жалилац и приликом увида у понуду наведеног понуђача, поређењем копије и оригинала понуде, гдје се јасно може видјети да је потписана и овјерена свака страница нацрта. Осим тога Канцеларији за жалбе БиХ, је већ раније достављена копија понуде наведеног понуђача, у ранијем поступку по жалби од 16.08.2023. године, а прије увида у понуде од стране Жалиоца у овом поступку. Уговорни орган поред раније достављене копије, доставља и оригинал понуду овог понуђача, како би се на тај начин утврдила вјеродостојност печата и овјере и искључиле тврдње Жалиоца. На основу свега наведеног, уговорни орган одбацује ове жалбене наводе као неосноване.

Увидом у тендерску документацију, утврђено је да је тачком 13.7.3. прописано да су понуђачи дужни уз понуду доставити нацрт оквирног споразума у који су унијели податке из своје понуде, те потписали све листове нацрта оквирног споразума. Нацрт оквирног споразума је приложен у Анексу 7 тендерске документације.

Увидом у оригиналну понуду понуђача „Примапром“ д.о.о. Бањалука, утврђено је да је на странама 37-41. понуде достављен потписан и овјерен Нацрт оквирног споразума – Анекс 7.

Увидом у копију Нацрта оквирног споразума – Анекс 7, достављену од стране жалиоца, утврђено је да на странама 37. и 41. понуде (првој и трећој страни Нацрта оквирног споразума) недостаје овјера понуђача.

Жалилац истиче да је вршећи редован увид у ову понуду, утврдио да у Анексу 7. (Нацрт оквирног споразума) недостаје овјера (печат) понуђача на страни 1. оквирног споразума (страна бр. 37. понуде) и страни 3. оквирног споразума (страна 41. понуде). Приликом увида у понуду, који је вршен прије изјављивања прве жалбе, жалитељ је извршио упоређивање оригинала понуде и копије коју му је израдио уговорни орган, те је том приликом утврдио да је копија идентична оригиналу и да у нацрту Оквирног споразума (Анекс 7) недостаје овјера истог на начин како је то претходно наведено. Жалитељ у прилогу ове жалбе доставља предметну копију којом се доказују ове чињенице. Овако контрадикторне чињенице у погледу овјере Анекса 7. понуде понуђача „Примапром“ доо Бања Лука наводе на једини могући закључак, а то је да је недостајућа овјера нацрта Оквирног споразума извршена накнадно, послје изјављивања прве жалбе, што представља флагрантно кршење одредби ЗЈН. На овакав закључак упућује и чињеница коју је жалитељ утврдио приликом другог увида у спорну понуду, који је извршен након пријема рјешења којим се његова жалба дјелимично усваја, а то је да се у оригиналу понуде јачина отиска печата и боја тинте на спорним страницама 37. и 41. понуде, разликује од овјера у остатку понуде.

Ради правилног утврђивања чињеничног стања, овај орган је на основу члана 94. став (5) Закона о јавним набавкама којим је прописано: „Уговорни орган је дужан да у поступку по жалби, на захтјев КРЖ-а достави документацију у року који одреди КРЖ“, актом број ЈН2-02-07-1-3534-6/23 од 4.1.2024. године затражио од уговорног органа достављање Захтјева за увид у понуде од стране жалиоца и Записнике о извршеном увиду. Уговорни орган је актом, број 1/2.9-2098/23 од 10.1.2023. године доставио овом органу Захтјев за увид у понуде, од 3.8.2023. године, 4.11.2023. године и 27.11.2023. године. Записници о извршеном увиду нису достављени, јер како наводи уговорни орган, исти нису ни креирани с обзиром да се жалилац приликом вршења увида изјаснио да не тражи да се направи Записник о извршеном увиду, а за исте Законском и подзаконском регулативом није прописана обавезност креирања.

Закон о јавним набавкама је закон који уређује правила и процедуре у поступцима јавних набавки, те је, у том смислу, ово посебан закон и има предност над свим другим законима у питањима која се тичу јавних набавки. Поред тога, Закон о управном поступку, као процесни закон општег карактера, примјењује се у свим стварима која нису уређена Законом о јавним набавкама. Дакле, ради се о закону који се супсидијарно примјењује на сва правила управног поступка која није посебно уредио Закон о јавним набавкама, како је прописано и одредбом члана 117. тог закона. Како овај орган није могао расправити предметни навод на основу чињеница утврђених у жалбеном поступку, из разлога што су оне непотпуне и како је одредбом члана 230. став (2) Закона о управном поступку, прописано да *ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим рјешењем поништити првостепено рјешење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак*, овај орган цијени да је жалбени навод **основан.**

Жалилац у другом жалбеном наводу истиче да је понуда понуђача „Примапром“ д.о.о. Бања Лука невалификована, јер на страни 55. достављен неправилан и противрјечан доказ/документ биланса за 2021. годину због чињенице да је у понуди достављен биланс за период од 01.01. до 31.12.2021. године, који је предат и овјерен од стране АПИФ-а дана 28.02.2021. године. С обзиром да се биланси предају у АПИФ по истеку календарске године, најкасније до 28.02, наредне године за претходну пословну годину, а никако у току године, ова неправилност чини достављени документ (биланс за 2021. годину) неправилним и непотпуним, те стога овај доказ није могао бити валидан за оцјењивање економске и финансијске способности овог понуђача. У претходном жалбеном поступку уговорни орган је неодбацивање понуде изабраног понуђача у вези с наведеним, образложио тиме да је у складу са чланом 68. став (3) ЗЈН и рјешењем КРЖБиХ бр. ЈН2-02-07-1-2195-11/23 раније послао допис АПИФ-у да појасне пријемни датум и печат на билансу за 2021. годину понуђача „Примапром“ доо Бања Лука и да је у одговору АПИФ-а наведено да је услед техничке грешке радника АПИФ-а евидентиран погрешан датум пријема, односно умјесто 28.02.2022. године погрешно је евидентиран датум 28.02.2021. године. Том приликом је евидентно да уговорни датум не помиње датум одговора, тако да намјерно изостављање броја и датума одговора АПИФ-а и чињеница да се уговорни орган позива на неко раније рјешење КРЖ-а бр. ЈН2-02-07-1-2195-11/23, чији је датум такође изостављен, наводи на закључак да су захтјев за појашњење и одговор АПИФ-а везани за неки други поступку јавне набавке који је спроведен прије предметног поступка. Стога, овај доказ није могуће користити у овом и наредним поступцима јавне набавке, без обзира што се ради о истом уговорном органу. Наиме, понуђач је био дужан да одмах, по уочавању погрешке у евидентирању и овјери пријема биланса од стране АПИФ-а, затражи исправку грешке од тог органа и да у наредним поступцима јавних набавки, код истог или других уговорних органа, учествује са валидним документом, на основу којег би уговорни орган без дилема и сумњи могао утврдити да овај понуђач испуњава захтјеве у погледу економске и финансијске способности. Осим тога, правни основ за тражење појашњења од АПИФ-а на који се уговорни орган позива у свом рјешењу по раније уложеној жалби (члан 68. став (3) ЗЈН) је погрешан, будући да је овом одредбом ЗЈН уређено позивање понуђача да појасни документе које су доставили у складу са чланом од 45. до 51. ЗЈН или да доставе оригинална документа ради поређења са копијом, а све у циљу отклањања формалног недостатка документа, што овдје није случај. Овдје се ради о обраћању другом надлежном органу, а не понуђачу и то не у циљу отклањања формалног недостатка документа, него је у питању суштински недостатак документа с обзиром на врсту документа (биланс) који се односи на одређен период, тако датум предаје истог АПИФ-у представља битан елеменат и доказ валидности истог. Приликом прегледа и оцјена понуда, уговорни орган је пропустио да утврди наведене недостатке, те да у вези с тим прогласи понуду понуђача „Примапром“ доо Бања Лука неправилном и да поступи у складу са чланом 68. став (4) тачка и) ЗЈН, односно да понуду одбаци јер није потпуна и не испуњава захтјеве из ТД.

Уговорни орган у изјашњењу наводи: „Жалбене наводе који се односе на економску и финансијску способност понуђача, конкретно Биланс успјеха за 2021. годину, уговорни

орган такође одбацује као неосноване. У складу са чланом 68. став (3) ЗЈН БиХ и Рјешења КРЖ БиХ број ЈН2-02-07-1-2195-11/23 од 28.09.2023. године, комисија за јавне набавке је послала допис Агенцији за посредничке, информатичке и финансијске услуге број 1/2.9-2098/23 од 19.10.2023. године тражећи појашњење о пријемном печату на достављеном билансу стања и билансу успјеха за 2021. годину, понуђача „ПРИМАПРОМ“ д.о.о. Бања Лука. Пријемни печат њихове Агенције је датиран на 28.02.2021. године, а понуђач је доставио билансе за 2021. годину те је захтијевано да се о томе Агенција изјасни будући да се званичан датум пријема и датума садржине биланса очигледно разликују. Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге је у траженом року, истог дана 19.10.2023. године, одговорила на допис у којем наводи „Пословни субјекат „ПРИМАПРОМ“ д.о.о. Бања Лука, са сједиштем у Видовданска бб, Бања Лука, ЈИБ: 4400938000002, је дана 28.02.2022. године предало Годишњи финансијски извјештај за 2021. годину (чији је саставни дио Биланс Успјеха и Биланс стања) у складу са Законом о рачуноводству и ревизији Републике Српске.“

Увидом у Тендерску документацију, утврђено је да је уговорни органа под тачком 11.3.1. Економска и финансијска способност, члан 47. ЗЈН БиХ прописао сљедеће:

„1. Позитивно пословање у посљедње двије године (2021. и 2022. године)

Као доказ потребно је доставити:

- Биланс успјеха или извод из пословног биланса (позитиван) за посљедње двије године (2021. и 2022. год.), односно од почетка пословања у предметном сегменту, ако је понуђач регистрован, односно почео са радом крајем од двије године, уколико је објављивање пословног биланса законска обавеза у земљи у којој је понуђач регистрован. Ако не постоји законска обавеза објаве биланса, понуђач је дужан доставити изјаву овјерену од стране надлежног органа.

Наведени документ/доказ доставља се као обична копија.“

Увидом у копију понуде понуђача „Примапром“, број Т104/23 од 17.7.2023. године, овај орган је утврдио да је на страни 55-56. приложен документ под називом Биланс успјеха за период од 01.01 до 31.12.2021.године, у којем је утиснут пријемни печат Агенције за посредничке, информатичке и финансијске услуге (АПИФ) од 28.02.2021. године.

Увидом у цјелокупан спис, овај орган је утврдио да је наведено спorno питање било предмет жалбе у предметном поступку, коју је овај орган Рјешењем, број ЈН2-02-07-1-2195-11/23 од 28.09.2023. године усвојио, те обавезао уговорни орган да у поновном поступку оцјене утврди право стање ствари, и у том циљу потпуно и правилно утврдити све чињенице које су од важности за доношење законите одлуке. Уговорни орган се у поновном поступку оцјене понуда, актом 1/2.9-2098/23 од 19.10.2023.године обратио Агенцији за посредничке, информатичке и финансијске услуге с циљем појашњења у вези нејасноће, обзиром да се званичан датум пријема и датум садржине биланса разликују. На наведени акт Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге, је актом број 01-2065/23 од 19.10.2023.године одговорила да је

након извршених провјера утврдила да је услед техничке омашке радника Агенције евидентиран погрешан датум пријема, наиме, умјесто датума 28.2.2022.године евидентиран је као пријемни датум 28.2.2021.године. Наведеним актом је потврђено да се предметни биланси односе на 2021.годину.

Одредбом члана 111. став (13) Закона о јавним набавкама прописано је да су рјешења или закључак КРЖ-а коначна и извршна.

Како је уговорни орган поступио по рјешењу овог органа, наиме, утврдио право стање ствари, те потпуно и правилно утврдио све чињенице које су од важности за доношење законите одлуке, односно, утврдио да је несклад између периода на који се спорни документ односи и датум пријема код Агенција за посредничке, информатичке и финансијске услуге (АПИФ) настао услед техничке омашке радника Агенције, овај орган жалбени навод цијени **неоснованим**.

Жалилац у **трећем жалбеном наводу** истиче да је понуда „Хифа петрол“ д.о.о. Сарајево је неквалификована, јер је тачком 10.1. под ц) тендерске документације прописано је да ће понуда бити одбијена ако понуђач није испунио обавезе у вези са плаћањем пензионог и инвалидског осигурања, те да је у сврху доказивања овог услова неопходно доставити увјерење издато од стране надлежних институција којим се потврђује да је понуђач измирио доспјеле обавезе које се односе на доприносе за пензијско-инвалидско и здравствено осигурање. Понуђач „Хифа петрол“ доо Сарајево је у својој понуди доставио сљедећа пореска увјерења: бр.1.04/0704-455.2.1-39760/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 27. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39771/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 29. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39741/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 31. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39769/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 33. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39736/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 35. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39749/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 37. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39754/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 39. понуде), бр. 1.04/0704-455.2.1-39765/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 41. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39755/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 43. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39759/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 45. понуде), бр. 1.04/0704-455.2.1-39748/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 47. понуде), бр.1.04/0704-455.2.1-39744/2023 од 05.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 49. понуде) и бр.1.04/0704-455.2.1-54055/2023 од 23.05.2023.г. ПУ РС ПЦ Добој (страна 51. понуде). У свим овим увјерењима надлежних органа наведено је да је подносилац захтјева/понуђач пријавио и измирио све доспјеле порезе и споредна пореска давања којима подлијеже према пореским законима Републике Српске, као и остале накнаде које су другим прописима дате у надлежност Порекој управи. Међутим, у понуди понуђача „Хифа петрол“ доо Сарајево недостаје увјерење/потврда надлежног органа да је овај понуђач испунио обавезе у вези са плаћањем доприноса пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања. Из горе побројаних увјерења која су достављена у понуди видљиво да је овај понуђач измирио све доспјеле порезе и споредна пореска давања којима подлијеже према законима Републике Српске (директни порези), из чега се може закључити да овај

понуђач није доставио доказе да је испунио обавезе у вези са плаћањем доприноса пензијског и инвалидског осигурања и здравственог осигурања у складу са важећим прописима БиХ, тако да уговорни орган није могао утврдити да ли понуђач испуњава услов личне способности за учешће у овој јавној набавци, прописан чланом 45. став 1. тачка ц) Закона о јавним набавкама и тачком 10.1. под ц) и 10.1.3 под ц) тендерске документације. Ово из разлога, што се из констатације да је порески обвезник измирио порезе и споредна пореска давања, не може утврдити да су у оквиру тога измирени и доприноси за пензијско и инвалидско и доприноси за здравствено осигурање, будући да према важећим прописима ови доприноси не представљају ни порезе, нити споредна пореска давања којима порески обвезници подлијежу према пореским законима Републике Српске. Чињеница да су измирени доприноси за ПИО и здравствено осигурање мора бити засебно исказана од директних пореза уколико су у саставу једног увјерења или дата као посебно увјерење. Овакав став заузела је и Канцеларија за разматрање жалби Филијала Бања Лука у свом рјешењу бр. ЈН2-02-07-1-515-8/18 од 23.08.2018. године у којем се на страни 9. став 3. и 4. наводи: „Како жалилац наводи „Понуђач је доставио пореско увјерење из којег је видљиво да је измирио доспјеле порезе и споредна пореска давања, као и остале накнаде које су у надлежности Пореске управе, али не и доприносе за пензијско и инвалидско и здравствено осигурање, будући да доприноси за пензијско и инвалидско и здравствено осигурање не представљају порезе нити споредна пореска давања и остале накнаде“, што се може сматрати тачним јер у наведеном увјерењу ничим се не потврђује да је изабрани понуђач измирио пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Стога је овај жалбени навоб тачан.” Идентичан став заузела је Канцеларија за разматрање жалби Сарајево у свом рјешењу бр. ЈН2-01-07-1-1394-8/23 од 17.08.2023. године. Овдје је битно напоменути да су наведена рјешења надлежних Канцеларија за рјешавање жалби донесена на основу чињеничних стања која су идентична чињеничном стању у овом предмету, а које се у основи односи на идентично прописан услов личне способности у ТД и идентичне формулације надлежних пореских управа у вези са измирењем директних пореза. Уговорни орган је у претходном жалбеном поступку одбацио горње жалбене наводе жалитеља и то образложио тиме што је Министарство финансија Републике Српске Наредбом о уплаћивању одређених прихода буџета Републике, општина и градова и фондова („Службени гласник Републике Српске” бр. 5/20) дефинисало да се јавним приходима између осталог сматрају и приходи фондова (доприноси за пио, здравствено осигурање...) и они се као такви уплаћују збирно на један рачун јавних прихода за опште уплате, а према бројчаној ознаци врсте прихода. Није спорно да доприноси за пио и здравствено осигурање представљају јавне приходе, али ова наредба не дефинише шта представљају ови доприноси у пореском систему Републике Српске, него само регулише начин наплате истих. Ова материја је уређена Законом о пореском систему Републике Српске („Службени гласник Републике Српске” бр. 62/17 и 110/20) и Законом о пореском поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске” бр. 78/20 и 37/22). Наиме чланом 2. тачка 1) Закона о пореском поступку дефинисано је да је порез свака обавеза плаћања коју је порески обвезник дужан да уплати у корист буџета РС, општина, градова и фондова, која представља неповратно, принудно давање, а обухвата порезе, доприносе, таксе и

накнаде, а тачком 2) истог Закона дефинисано је да је споредно пореско давање свака обавеза плаћања у корист буџета РС, општина, градба и фондова, проистекла из обавезе плаћања пореза, укључујући камату на порез, трошкове поступка и друга плаћања која су прописана пореским прописима, као и новчане казне за прекршаје. Чланом 2. Закона о пореском систему прописано је да порески систем РС представља скуп свих пореских и непореских давања (став 1), да се пореским давањима у смислу овог закона сматрају сва принудна, неповратна давања за која порески обвезник не остварује директну корист или противуслугу (став 2), а да се непореским давањима у смислу овог закона сматрају давања за које обвезник остварује директну корист или противуслугу (став 3). Даље, члан 7. став 1) овог Закона таксативно набраја шта су пореска давања (1-9), а став 2) таксативно одређује шта су то непореска давања (1- 29) и при томе су на редним бројевима 1. и 2. наведени допринос за пио осигурање и допринос за здравствено осигурање. Анализом набројаних законских прописа може се закључити да доприноси за пио и здравствено осигурање представљају непореска давања за које порески обвезник остварује директну корист или противуслугу (нпр. новчана примања по основу пензије или здравствену услугу) и као такви не могу се сматрати порезима у смислу одредбе члана 2. тачка 1) Закона о пореском поступку, нити споредним пореским давањима у смислу одредбе члана 2. тачка 2) тог закона. Заједничко им је да представљају јавне приходе, али из ових законских дефиниција јасно произилази да доприноси за пио и здравствено осигурање нису порези и споредна пореска давања, нити остале накнаде, како гласе сва увјерења у спornoј понуди. Ови доприноси су непореска давања и стога сва достављена увјерења надлежне пореске управе не могу бити доказ да је понуђач измирио исте, него само доказ да је измирио директне порезе, споредна пореска давања и накнаде. Због свега наведеног јасно је да је уговорни орган приликом прегледа и оцјена понуда, пропустио да утврди побројане недостатке, те да у вези с тим прогласи понуду понуђача „Хифа петрол“ доо Бања Лука неправилном и да поступи у складу са чланом 68. став (4) тачка и) ЗЈН, односно да ову понуду одбаци, јер није потпуна и не испуњава захтјеве из ТД,

Уговорни орган у изјашњењу наводи: „Понуђач „ХИФА-ПЕТРОЛ“ д.о.о. Сарајево доставио је у својој понуди пореска увјерења издата од стране Министарства финансија (Пореске управе) Републике Српске, Подручни центар Добој. Наведеним увјерењима се потврђује да је порески обвезник пријавио и измирио све доспјеле порезе и споредна пореска давања којима подлијеже према пореским законима Републике Српске, као и осталих накнада које су према другим прописима дате у надлежност Пореској управи. Пореска управа издаје наведено увјерење, на основу захтјева правног лица (Захтјев за издавање увјерења о измиреним обавезама правна лица/предузетници). Увјерење издато од стране Министарства финансија- Пореске управе Републике Српске, обухвата на тај начин све „обавезе“ које су везане за конкретно правно лице (у овом случају понуђача „ХИФА-ПЕТРОЛ“ д.о.о. Сарајево). На тај начин су обухваћени сви јавни приходи, како пореска тако и непореска давања (у које спадају и доприноси за ПИО и здравствено осигурање). Чињеница да су измирени наведени доприноси за ПИО и здравствено осигурање не мора бити засебно исказана јер је садржана у једном увјерењу и формулацији издатом од стране Пореске Управе

Републике Српске, која је и једина надлежна за издавање таквих увјерења. Стога, и позивање на Наредбу о уплаћивању одређених прихода буџета Републике, општина и градова и фондова („Службени гласник РС“ број 5/20), Министарства финансија којом је дефинисано да се јавним приходима између осталог, сматрају и приходи Фондова (доприноси за пензијско-инвалидско осигурање, здравствено осигурање, осигурање од незапослености и дјечију заштиту на лична примања, накнаде и остали доходак осигураника) и они се као такви уплаћују збирно на један од рачуна јавних прихода за опште уплате, а према бројчаној ознаци врсте прихода, има за сврху да се докаже да су и такви приходи у надлежности Пореске управе Републике Српске. На основу свега претходно наведеног, Уговорни орган одбацује ове жалбене наводе, сматрајући пореско увјерење вјеродостојним доказом о измирењу свих наведених пореза и доприноса. На основу свега наведеног Уговорни орган ове жалбене наводе одбацује као неосноване. Из свега горе наведеног, очито је да су сви жалбени наводи Жалиоца у потпуности неосновани и произвољни те их Уговорни орган као такве одбацује.“

Увидом у Тендерску документацију, утврђено је да је уговорни органа под тачком 10.1.3. прописао које документе је понуђач коме буде додијељен уговор обавезан да достави, те је између осталог, наведено следеће:

„ц) Увјерење издато од стране надлежних институција којим се потврђује да је понуђач измирио доспјеле обавезе, а које се, односе на доприносе за пензијско-инвалидско осигурање и здравствено осигурање.“

Увидом у копију понуде понуђача „Хифа-петрол“ д.о.о. Сарајево, број ЈН-2606/23 од 4.7.2023. године, овај орган је утврдио да је на страни 27. понуде достављено Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39760/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 29. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39771/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 31. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39741/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 33. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39769/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 35. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39736/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 37. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39749/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 39. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39754/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 41. понуде Пореско увјерење, бр. 1.04/0704-455.2.1-39765/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 43. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39755/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 45. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-39759/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 47. понуде Пореско увјерење, бр. 1.04/0704-455.2.1-39748/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој, на страни 49. понуде Пореско увјерење бр.1.04/0704-455.2.1-39744/2023 од 05.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој и на страни 51. понуде Пореско увјерење, бр.1.04/0704-455.2.1-54055/2023 од 23.05.2023.год. издато од стране ПУ РС ПЦ Добој.

Како из стања списка произлази, у уводном дијелу (преамбули) истог видимо да Пореска управа пореска увјерења издаје на основу Закона о пореском поступку Републике Српске, а не на основу Закона о пореском систему, што је јако битно са аспекта кориштене терминологије у истом.

Закон о пореском поступку Републике Српске ("Сл. Гласник РС", бр. 78/20 и 37/22) који уређује, између осталог, организацију и надлежност Пореске управе Републике Српске, порески поступак, плаћање пореских обавеза, права и обавезе пореских обвезника у члану 2. дефинише појмове који се користе у овом закону.

Тако је у члану 2. став 1) Закон о пореском поступку Републике Српске ("Сл. Гласник РС", бр. 78/20) јасно наведено да је порез свака обавеза плаћања коју је порески обвезник дужан да уплати у корист буџета Републике Српске, општина, градова и фондова, која представља неповратно, принудно давање, а обухвата порезе, доприносе, таксе и накнаде.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да Закон, са становишта плаћања пореских обавеза, јединственим термином "порез" означава и порезе, доприносе, таксе и накнаде. У ставу 2) истог члана Закона дефинисано је шта су то споредна пореска давања.

Будући да Пореска управа своја увјерења издаје на основу Закона о пореском поступку Републике Српске ("Сл. Гласник РС", бр. 78/20 и 37/22) и у истима користи термине "порези" и "споредна пореска давања" који су дефинисани у члану 2. предметног Закона јасно је да термин порез у том смислу подразумијева и порезе, доприносе, таксе и накнаде.

Цијењећи предње утврђено чињенично стање поступка и цитирану законску одредбу овај орган цијени да уговорни орган није доказао чињенице и околности на основу којих је донио спорну одлуку.

Чланом 102. став 2. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине прописано је да је у поступку правне заштите уговорни орган дужан да докаже постојање чињеница и околности на основу којих је донио одлуку о правима, предузео радње или пропуштања, те спровео поступке, који су предмет поступка по жалби.

Наиме, жалилац жалбом истиче да уговорни орган из достављених пореских увјерења није могао утврдити да је понуђач измирио све доспјеле порезе и споредна пореска давања којима подлијеже према законима Републике Српске (директни порези), те да сходно наведеном није доказано да понуђач испуњава услов личне способности за учешће у овој јавној набавци, прописан чланом 45. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама и тачком 10.1. под ц) и 10.1. 3 под ц) тендерске документације.

С обзиром на наведено, уговорни орган ће у поновном поступку разматрати жалбени навод те правилно и потпуно утврдити чињенично стање. Сходно наведеном, жалбени навод жалиоца је **основан**.

Жалилац у четвртом жалбеном наводу истиче да је уговорни орган је као неосноване одбацио жалбени захтјев у погледу права на пуни износ трошкова заступања и састава жалбе: У тачки 4. диспозитива оспореног рјешења уговорни орган је усвојио трошкове заступања и састава жалбе у износу од 50 % трошкова захтјеваних од стране жалитеља и то је образложио тиме што је жалитељ дјелимично успио у својим жалбеним наводима (50 % - један жалбени навод усвојен, други одбачен), тако да је додјелио жалитељу на име трошкова износ од 329,07 КМ, умјесто захтјеваних 658,13 КМ. Оваква одлука уговорног органа није у складу са одредбама ЗЈН, а није ни у складу са постојећом праксом КРЖ-а у жалбеним поступцима. Наиме, чланом 119. став (5) ЗЈН је прописано да странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је противној странци надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учествовањем у жалбном поступку. Овај жалбени поступак је окончан на штету уговорног органа, тиме што је исти због неправилности ставио ван снаге Одлуку о резултатима поступка бр.1.-2098-2/23 од 02.11.2023. године. Стога је уговорни орган дужан додијелити жалитељу пуни износ трошкова који му припадају према важећој тарифи. Жалба није математички збир жалбених навода од чије основаности зависи износ додјељених трошкова састава жалбе. Довољно је да је један жалбени навод основан и да то, као у овом случају, доводи до стављања ван снаге оспорене одлуке, да се може констатовати да је жалитељ успио са жалбом на штету друге стране. Поставља се питање на који начин је уговорни орган дошао до износа додјељених трошкова жалитељу (50 %), да ли сабирањем усвојених и одбачених жалбених навода, поређењем њихове важности или како већ? Да ли је узимао у обзир и одбачене жалбене наводе у вези са понудама које је по жалби одбацио као неправилне? Доношење одлуке по жалби, па и одлуке о трошковима не може бити засновано на произвољној процјени уговорног органа, него само на основу крајњег исхода поступка, тј. на основу тога да ли је оспорена одлука стављена ван снаге или не, односно да ли је нека понуда одбачена или не, без обзира на број усвојених или одбачених жалбених навода. Овакав став потврђује и пракса у раду КРЖ, која жалитељима додјељује пуни износ трошкова састава жалбе без обзира на број основаних и неоснованих жалбених навода. Сваки другачији приступ водио би ка нарушавању, односно ограничавању начела правне заштите у поступцима јавних набавки.

Уговорни орган у изјашњењу, наводи: „Разматрајући жалбене наводе у погледу права на пуни износ трошкова заступања и састава жалбе, Уговорни орган их одбацује као неосноване.

Чланом 119. став (4) и став (7) ЗЈН БиХ дефинисано је да КРЖ одлучује о трошковима жалбеног поступка, одређује ко сноси трошкове жалбеног поступка и њихов износ те коме се и у којем року морају платити као и да у случају ђелимичног усвајања жалбе, КРЖ може одлучити да свака странка сноси своје трошкове, да се трошкови жалбеног поступка подијеле на једнаке дијелове или да се подијеле размјерно усвајању жалбе. Осим тога дефинисано је и да странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је противној странци надокнадити јасно прецизиране оправдане трошкове који су јој настали учествовањем у жалбеном поступку (члан 119. став (5) ЗЈН БиХ). Уговорни орган је поступајући у складу са горе наведеним одредбама ЗЈН

БиХ одредио и висину трошкова заступања и састава жалбе у износу 50% трошкова захтијеваних од стране Жалиоца у износу од 329,07 КМ, умјесто захтијеваних 658,13 КМ, будући да је Жалилац дјелимично успио у својим жалбеним наводима (сразмјерно броју усвојених жалбених навода- 50%).“

Увидом у оспорено Рјешење, број 1.-2098-4/23 од 16.11.2023.године утврђено је да су тачком 4. диспозитива усвојени трошкови заступања и састава жалбе у износу од 328,07 КМ (50%), а у образложењу је наведено да с обзиром да је жалилац дјелимично успио у својим жалбеним наводима (50% - један жалбени навод усвојен, други одбачен), с тим у вези слиједи му накнада трошкова заступања и састава жалбе у износу који је сразмјеран успјеху у истим – 329,07 КМ.

Трошкови поступка се одређују у складу са чланом 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ („Службени гласник БиХ“, број: 29/02 до 53/16), према којој одредби трошкове сноси странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан и та странка је дужна противној странци надокнадити оправдане трошкове који су странци настали учествовањем у поступку. Како је жалилац успио са својом жалбом, оспорена одлука је поништена, то му припадају и трошкови у износу који је наведен у диспозитиву рјешења, што има за посљедицу жалбени навод цијенити **основаним**.

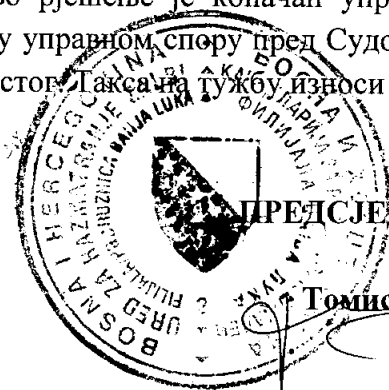
На основу, напријед наведеног, а имајући у виду основаност три жалбена навода, који доводе до поништења спорног акта, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Поврат уплаћених средстава по основу накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.500,00 КМ, извршиће се посебним актом, у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 4.-Инструкције о начину уплате, контроле и поврата накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Имајући у виду висину постављеног захтјева за трошкове поступка, овај орган је у складу са одредбама са чланом 3. и 12. Тарифа о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службени гласник Републике Српске" број: 68/05) у конкретном случају приступио одлучивању о трошковима овог поступка, сматрајући да у конкретном случају треба примјенити тарифе у поступцима у непроцјењивим стварима. Жалиоцу припада накнада трошкова поступка у укупном износу 614,25 КМ за састав жалбе изјављене на Одлуку о резултатима поступка, број 1.-2098-2/23 од 2.11.2023.године и у износу од 614,25 КМ за састав жалбе на Рјешење о дјелимичном усвајању жалбе, док се у преосталом дијелу одбија као неоснован.

Наиме, складу са чланом 3. и 12. Тарифа о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службени гласник Републике Српске" број: 68/05), а који се састоје од трошкова израде поднеска у свим неименованим поступцима, у износу од 150 бодова односно 300,00 КМ, увећано за 50% за састављање правног лијека, а што износи 75 бодова односно 150,00 КМ, те паушална награда у износу од 25% од износа награде одређене Тарифом 3., за радњу предаје жалбе на надлежно поступање односно 75,00 КМ, све увећано за 17% ПДВ-а, а што свеукупно износи 614,25 КМ. Законитост поступања о начину и висини обрачуна трошкова правног заступања потврђена је на основу става Суда Босне и Херцеговине у пресуди број: С1 3 У 034934 20 У од 08.09.2021.године, те пресудом Апелационог вијећа Суда Босне и Херцеговине број: С1 3 У 040970 23 Увп од 207.2023. године. Уговорни орган ће надокнадити жалиоцу наведене трошкове заступања од стране адвоката у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Доставити:

1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Изабрани понуђач
4. Евиденцији
5. а/а

[illegible]